

[Jes Lunde]

mensioner overhovedet. Det skulle vi først have nu her til sidst før afslutningsdebatten. Så skulle vi have den store plan, Danmarkshistoriens største plan, som endte med at blive Danmarkshistoriens største fuser i stedet for, fordi den ikke indeholder noget som helst, som griber ind over for de to store problemer.

Heller ikke her får vi noget fra regeringens side. Det er kun fordelingspolitik, man lægger frem, og det gør man oven i købet i en form, som appellerer til, at vælgerne ikke tænker sammenhengende i to minutter ad gangen.

Man lover skattelettelser på 40 mia. kr., men det er helt forkert at påstå, at der er 40 mia. kr. i skattelettelser i planen. Det er der jo ikke. Når hr. Kent Kirk siger, at han tror, at det meste af det kommer tilbage igen senere i kraft af øget initiativ, hvad ved jeg, så er det ikke noget, han behøver kun at tro, for størstedelen af de 40 mia. kr. vender jo tilbage med det samme, ved at man strammer på andre punkter, ved at man opkræver afgifter, ved at man ændrer i fradragsregler osv. Så vender 30 mia. kr. tilbage i øgede skatteindtægter og vel 5-10 mia. kr. i brugerbetaling.

Så hr. Kent Kirks forventning om, at det kommer i løbet af et stykke tid, er ikke rigtig. Det kommer med det samme. Det er rent fup, der er i denne plan, kun fordelingspolitik.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

20 minutter kan være lang tid, hr. Kent Kirk. Uanset hvor mange fine ord hr. Kent Kirk bruger om konstruktivt samarbejde, fremdrift, individets skabertrang, selvbestemmelse og selvrespekt, vil jeg godt stille hr. Kent Kirk to spørgsmål.

For det første forstod jeg på statsministerens indlæg, at det er en del af regeringens filosofi, at det at lette de højeste indkomster skattemæssigt i sig selv vil igangsætte en voldsom fremgang. Jeg vil gerne spørge hr. Kent Kirk: Er det sådan, at konsekvenserne af regeringens »Århundredes Plan« bliver, at arbejdsløsheden bliver større eller mindre, end den ellers ville være blevet, hvis regeringen ikke foretog sig noget som helst?

Men kan nemlig læse i det bilag, som statsministeren præsenterede på pressemødet forleden, at arbejdsløsheden faktisk bliver større, end den ellers ville være blevet, hvis regeringen

helt havde undladt at foretage sig noget som helst.

Jeg vil gerne på den baggrund stille spørgsmål nr. 2 til hr. Kent Kirk: Bekræfter det eller afkræfter det regeringens filosofi om, at ved at tage fra de fattige og give til de rige får vi flere folk i arbejde? Forholder det sig ikke ligeså omvendt, at man netop ud af regeringens eget materiale kan læse, at selve den øvelse at tage fra de fattige og give til de rige i virkeligheden betyder, at arbejdsløsheden bliver 40.000 personer værre i løbet af de næste 4-5 år, end den ellers ville være blevet?

Det fører mig frem til dette gode råd til regeringen: Start nu helt forfra. Lad os i stedet for drøfte de reelle problemer: hvordan vi kan formindske arbejdsløsheden i forhold til, hvad vi ellers ville have gjort.

Som sagt beder jeg hr. Kent Kirk om at svare på det konkrete spørgsmål: Ville det danske samfund nå en situation, der var 40.000 personer bedre arbejdsløshedsmæssigt set, hvis regeringen helt havde undladt eller forsøgt at undlade at gennemføre den plan, den har lagt frem? Det mener jeg man kan læse af tallene. Jeg vil gerne bede om at få det bekræftet.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hr. Kent Kirk forsøgte ligesom i samme spor som statsministeren at give indtryk af, at nu skulle man jo ikke tale om alle disse bagatelagte indvendinger mod regeringens geniale plan.

Det er der ingen af os der har tænkt. Vi har tænkt os at koncentrere debatten her i dag om de grundlæggende, falske forestillinger, som regeringens plan bygger på, og de grove omfordelingsvirkninger og den usikkerhed, den skaber i befolkningen. Jeg vil godt nævne to ting i de baner.

Den ene er, at jeg til hr. Kent Kirk vil sige, at jeg synes, det er helt utroligt, at regeringen i et boligmarked, hvor der er alt for mange tvangsauktioner i forvejen, vil komme med nogle i øvrigt rodede pillerier ved rentefradragsretten, der især rammer de unge familier, der i forvejen har de strammeste budgetter. Jeg synes, det er helt utroligt, at regeringen vil komme med et forslag, der gør, at man nu sommeren over hos titusinder af familier skal have den utryghed, at regeringen vil gennemføre noget, der entydigt